

★
KONFERENCJA PRASOWA U
MINISTRA SPRAW ZAGRA-
NICZNYCH ZSRR W. M. MO-
ŁOTOWA - STR. 3 i 4.

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok III. Nr 277 (683)

Białystok, poniedziałek 16 listopada 1953 r.

A Cena 20 gr

Załoga kopalni „Piaś” wykonała plan roczny

STALINOGRÓD. 13 bm. wodnictwo międzybrigado-
wykonała roczny plan pro- we i międzyzespolowe oraz
dukcji załoga kopalni „Piaś” zobowiązania długookresowe.
jako druga w przemyśle W wyniku tych zobowiązań
węglowym po załodze kopalni „Gottwald”. górnicy „Piasa” w ciągu 7
ostatnich miesięcy wydobyli
51.835 ton węgla ponad plan,
przekraczając o 11.506 ton zo-
bowiązanie podjęte do końca
bież. roku.

Pierwszy krok na drodze wytyczonej przez IX Plenum

Publikujemy dziś uchwałę Ra-
dy Ministrów w sprawie części-
owej obniżki cen detalicznych
artykułów spożywczych i prze-
mysłowych, potraw i napojów w
otwartych zakładach gastro-
nomicznych oraz cen niektórych
usług. Ludność kupując w ciągu
roku tę samą ilość towarów co
poprzednio zaoszczędzi dzięki
obniżce pokazną sumę 4,5 mi-
liarda złotych, lub mówiąc ina-
czej - będzie mogła za tę sa-
mą sumę pieniędzy nabyć w
ciągu roku towary wartości o
4,5 miliarda złotych większej,
niż poprzednio. Uwzględniając
zniżkę cen dokonaną w ramach
sprzedaży poremanentowej osz-
zczędność ta wzrosła do 5 mi-
liardów 400 milionów złotych.

Skutki obniżki odczuje już dziś
każda gospodyni, która uda się
do sklepu po codzienne zaku-
py. Obniżką bowiem objęte są
artykuły tak powszechnego użyt-
ku jak np. pieczywo, cukier, ry-
by, mydło i proszek do prania,
węgiel itp. Spośród artykułów
przemysłowych wydatnej obniż-
ce uległy ceny np. pończoch
damskich, różnych tkanin su-
kienkowych, tkanin wełnianych
płaszczowych Loden i innych.

Na podkreślenie zasługuje
obniżka cen wielu artykułów
odzieżowych dla dzieci, try-
kotaż dziecięcych, wózków
i zabawek. W sumie, decy-
zja Rady Ministrów odbija
się korzystnie na budżetach
wszystkich ludzi pracy, ułatwi
gospodyniom prowadzenie go-
spodarstwa domowego. Obniż-
ka cen przynosi również poważ-
ne korzyści pracującym chło-
pom. Wystarczy przypomnieć po-
taniecie takich towarów, jak
np. uprząż, cementu, kafli, da-
chówek oraz maszyn rolniczych,
które tanieją - w zależności od
rodzaju od 10 do 40 proc.

Uchwała Rady Ministrów z
dnia 14 bm. zapoczątko-
wuje więc realizację wytycz-
nych IX Plenum Komitetu Cen-
tralnego naszej partii, które ja-
ko naczelną i najpilniejszą za-
danie postawiło przyspieszenie
wzrostu poziomu życia mas pra-
cujących, podniesienie w ciągu
najbliższych dwóch lat realnych
płac pracowników i dochodów
pracujących chłopów o 15 proc.

Weszliśmy w okres bardziej
intensywnej realizacji podstawo-
wego celu naszej partii, stałej
poprawy sytuacji materialnej lu-
du pracującego miast i wsi.
Trzeba było ten okres przysto-
wać, stworzyć odpowiednie wa-
runki, a więc przede wszystkim
dźwignąć kraj z ruin wojennych,
umocnić ustrój demokracji lu-
dowej, odrabiać zacofanie go-
spodarcze Polski, zbudować po-
tężny przemysł, który by umożli-
wił większą produkcję artykułów
powszechnego użytku, który by
ułatwiał rozwój rolnictwa, bu-
downictwa i transportu, który by
wydatnie wzmocnił siły obronne
naszego ludowego państwa. To-
też od kilku lat cała nasza u-
waga i zapał, większość na-
szych środków i wysiłków, skon-
centrowana była na wykonaniu
decydującego o naszym dalszym
życiu, o naszej przyszłości
zadaniu - na uprzednio-
wieniu.

Dzisiaj, gdy zmieniliśmy w du-
żym stopniu krajobraz naszej

Ojczyzny, gdy dzięki ofiarnej
pracy naszego narodu i pomo-
cy ZSRR tysiące nowych kami-
nów fabrycznych pnie się ku
polskiemu niebu, gdy rozwinę-
liśmy wymianę i zacieśniłiśmy
współpracę gospodarczą z kra-
jami demokracji ludowej, IX
Plenum stwierdzając wzrost sił
pokoju w świecie doszło do
wniosku, że istnieją już warunki
dla szybszego wzrostu poziomu
życia mas pracujących.

Wprowadzona od wczoraj ob-
niżka cen nie jest więc prostym
zabiegiem polegającym na za-
stąpieniu w uspołecznionych
sklepach starych karteek z ceni-
mi - nowymi, na poprawieniu
kilku tysięcy pozycji w urzęd-
owych cennikach. Doniosła decy-
zja Rady Ministrów uzależniona
była od całego zespołu warun-
ków politycznych i gospodar-
czych, przede wszystkim zaś od
wyniku naszej codziennej pracy,
która decyduje o realnych
możliwościach gospodar-
czych naszego państwa.

Państwo bowiem tylko wów-
czas może przeprowadzić obniż-
kę cen, kiedy dysponuje odpo-
wiednimi rezerwami towarowymi
i jeśli codzienne wykonanie pla-
nów produkcyjnych zapewnia
możliwość pokrycia zwiększonego
zapotrzebowania ludności, spo-
wodowanego wzrostem jej siły
nabywczej w wyniku obniżki
cen. W przeciwnym razie obniż-
ka cen przyniosłaby korzyści nie
ludziom pracy, a spekulantom.

Nasza obniżka jest realna.
Nie obejmuje ona - jak wiado-
mo - niektórych artykułów prze-
mysłowych a zwłaszcza rolnych,
a więc tych towarów, które po-
siadamy w niedostatecznych w
stosunku do potrzeb ludności -
ilościach. Przygotowując bowiem
swoją uchwałę Rząd nie mógł
nie uwzględnić przede wszyst-
kim faktu nadmiernego pozos-
tawiania w tyle rolnictwa, które
nie dotrzymuje kroku rozwojowi
przemysłu. W ciągu czterech
lat Planu 6-letniego produkcja
rolna wzrosła u nas zaledwie o
9 proc., wobec 115 proc. wzro-
stu produkcji przemysłowej. Na
pogłębienie nierównomierności
w rozwoju tych dwóch najwa-
żniejszych gałęzi gospodarki na-
rodowej wpłynęły niekorzystne
dla rolnictwa w latach 1951,
1952 i 1953 warunki atmosf-
eryczne i spowodowane tym nie-
najlepsze urodzaje. Zmusza nas
to do kupowania zboża za
granicą, co utrudnia naszą sy-
tuację gospodarczą.

IX Plenum Komitetu Central-
nego PZPR opracowało jasny pro-
gram walki o szybszy wzrost sto-
py życiowej mas. Walka ta pole-
ga - mówiąc w największym
skrótce - na wszechstronnym wy-
siłku nad pomnażaniem produk-
cji rolnej i przemysłowej arty-
kułów spożycia w oparciu o dal-
szy rozwój przemysłu ciężkiego.
Albowiem coraz lepiej i smacz-
niej jeść, coraz ładniej i dostat-
niej ubierać się, coraz wygod-
niej mieszkać, coraz przyjemniej
i bardziej kulturalnie wypoczy-
wać, słowem coraz lepiej żyć,
można tylko w miarę wzrostu
produkcji rolnej i przemysłowej.

Nasza partia i władza ludo-
wa stwarzają warunki stałego
wzrostu produkcji. Naszym za-
daniem, zadaniem milionów ludzi
(Ciąg dalszy na str. 2)

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 listopada 1953 r.

w sprawie częściowej obniżki cen detalicznych artykułów spożywczych i przemysłowych, cen potraw i napojów w za- kładach gastronomicznych otwartych oraz niektórych usług

W celu dalszej poprawy poziomu materialnego ludności
i podniesienia jej siły nabywczej

uchwała się:

1. dokonać z dniem 15 listopada 1953 r. częściowej obniżki cen detalicznych artykułów spożywczych i przemysłowych, cen potraw i napojów w zakładach gastronomicznych otwartych oraz niektórych usług zgodnie z zestawieniem podanym w załączniku do niniejszej uchwały, zawierającym najważniejsze artykuły podlegające obniżce cen.

Przyniesie to oszczędność dla ludności pracującej w

wysokości ca 4.500 milionów złotych w stosunku rocznym, a łącznie ze zniżką cen dokonaną w drodze sprzedaży poremanentowej i posezonowej 5.400 milionów złotych;

2. zobowiązać Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła do wprowadzenia obniżonych cen w życie z dniem 15 listopada 1953 r.

PREZES RADY MINISTRÓW
Bolesław Bierut

WYKAZ WAŻNIEJSZYCH ARTYKUŁÓW PODLEGAJĄCYCH OBNIŻCE CEN

I. Artykuły spożywcze		14. Ryby i przetwory rybne		23. Odzież	
				średnio o 10 %	
1. Pieczywo pszenne zwykłe -	średnio o 12%	śledź solony	o 5,0%	w tym: wełniane płaszcze	
w tym: chleb pszenny	o 10%	śledź marynowany	o 25,0%	męskie	o 8%
bułki pszenne	o 16%	dorsz świeży	o 10,0%	wełn. ubrania męskie	o 10%
chwała pszenna zwykła	o 12%	filety dorszowe	o 5,0%	wełn. płaszcze damskie	o 12%
chleb Graham	o 7%	rolmopsy i moskaliki	o 15,0%	wełn. ubiory damskie	o 15%
2. Chleb pszenno-żytni (mieszany)	średnio o 7,0%	ryby śledzkowodne świeże		wełniana konfekcja	
w tym: chleb naęczowski	o 7,5%	i mrożone	o 5,0%	chłopięca, dziewczęca	
chleb sandomierski	o 5,5%	karp	o 5,0%	l dziecięca	o 10%
chleb łęczycki	o 6,0%	15. Konserwy trwałe z ryb morskich		welwetowa i dewety-	
chleb łódzki	o 6,0%	„Bałtyk” wędzony w oleju	o 10,0%	nowa odzież	o 10%
suchary pszen.-żytnie	o 40,0%	pulpety w sosie greckim	o 10,0%	24. Bielizna z tkanin bawełnianych, sztucz-	
3. Pieczywo pszenne wyborowe	średnio o 10,0%	pasztet rybny	o 15,0%	jedwabiu i innych sztucznych włó-	
w tym: bułki maślane, rogaliki	o 9,0%	dorsz w pomidorach	o 10,0%	kien	
warszawianki, rogale		16. Konserwy mięsne i dziczyzna		- bielizna męska:	
obwarzanki	o 11,0%	konserwy: wieprzowina we		koszule męskie drukowane,	
solanki, szwedki	o 11,0%	własnym sosie	średnio o 10,0%	flanelowe, nocne	o 10%
4. Pieczywo półcukiernicze	o 12,5%	konserwy: gulasz wołowy		kalesony długie, krótkie	o 10%
w tym: bułki maślane		i wieprzowy	średnio o 10,0%	piżamy	o 10%
przekładane	o 12,5%	konserwy: wołowina we włas-		- bielizna chłopięca:	
bułki drożdż. z serem	o 12,5%	nym sosie	średnio o 10,0%	koszule bawełniane, nocne	o 10%
5. Pieczywo cukiernicze	o 10,0%	dziczyzna	o 10,0%	i flanelowe, nocne	o 10%
w tym: herbatniki	o 10,0%	łój wołowy surowy	o 12,5%	kalesony	o 10%
pierniki i miodowniki	o 10,0%	łój wołowy topiony	o 11,0%	piżamy	o 10%
wyroby wafłowe	o 10,0%	17. Wódki gatunkowe wszelkie	o 10,0%	- bielizna damska:	
biszkopty	o 10,0%	18. Ocet 6% i 10%	o 10,0%	komplety	o 10%
sucharki cukiernicze	o 10,0%	19. Herbata	o 5,0%	koszule bawełniane, nocne	o 10%
6. Ciastka wszelkie	o 9,0%	II. Artykuły przemysłowe		piżamy	o 10%
7. Cukier	średnio o 13,5%	20. Mydło i proszki		komplety plażowe	o 10%
w tym: cukier kryształ		mydło gospodarcze	o 10%	chusteczki do nosa	o 30%
zwykły	o 13,3%	mydło toaletowe	o 15%	25. Artykuły niemowlęce trykotażowe	
cukier kryształ		mydło toaletowe	o 10%	(dziane)	
rafinowany	o 11,4%	proszek do prania	o 10%	kaftaniki	o 10%
cukier kostka prasow.	o 13,8%	proszek do zamaczania	o 10%	śpioszki	o 10%
cukier kostka piłow.	o 13,1%	soda krystaliczna	o 20%	śliniaczki	o 10%
8. Cukierki wszelkie	o 10,0%	21. Węgiel kamienny	o 10%	paletka	o 10%
9. Galanteria czekoladowa	o 10,0%	22. Artykuły włókiennicze		zakieciki	o 10%
w tym: praliny	o 10,0%	tkaniny wełniane zgrzebne nisko-		kubraczki	o 10%
czekoladki	o 10,0%	procentowe ubraniowe męskie	o 10%	26. Trykotaże (dziane) dziecięce	
batony	o 10,0%	tkaniny wełniane zgrzebne nisko-		pulowery wełniane, golfy	o 10%
kawki i pastylki	o 10,0%	procentowe płaszczyznowe męskie	o 10%	ubranka wełniane	o 10%
10. Chwała wszelka	o 20,0%	tkaniny wełniane zgrzebne nisko-		sukienki, spódniczki, bluzeczki	o 10%
11. Miód sztuczny	o 20,0%	procentowe płaszczyznowe dam-		rajtuzy wełniane, niedźwiadki	o 10%
12. Przetwory owocowe	średnio o 15,0%	skie	o 10%	bezrękawniki, wiatrówki	o 10%
w tym: marmolada wy-		tkaniny wełniane płaszczyznowe		rajtuzy bawełniane, majteczki	o 10%
borowa twarda	o 12,0%	Loden	o 30%	27. Bezrękawniki (swetry)	
marmolada miękka		tkaniny wełniane wigoniowe		męskie i damskie	o 10%
i popularna	o 12,0%	ubraniowe męskie	o 20%	28. Pończochy damskie	
powidła	o 15,0%	tkaniny wełniane sukienkowe		steelonowe I gat.	o 21%
dżemy	o 15,0%	niskoprocentowe	o 10%	steelonowe II gat.	o 20%
kompoty	o 10,0%	chustki na plecy wełniane je-		steelonowe III gat.	o 16%
susz jabłkowy	o 20,0%	sienne	o 20%	steelonowe IV gat.	o 12,7%
pliny owoc	o 9,0%	29. Skarpety męskie i damskie		nylonowe	o 30%
soki	o 15,0%	steelonowe	o 10%	30. Odzież sportowa i turystyczna	
13. Przetwory warzywne	średnio o 25,0%	z domieszką steelonu	o 10%	średnio	o 7%
w tym: ogórki konserwowe,		31. Nakrycia głowy		31. Nakrycia głowy	
korniszony, pikle	o 20,0%	kapelusze męskie wełniane		włosowe	o 10%
przetw. pomidorowe	o 30,0%	włosowe	o 10%	kapelusze damskie	o 10%
konserwy warzywne	o 10,0%	czapki	o 10%	32. Obuwie wełnowe damskie	
susz warzywny	o 40,0%	ze świeższej skóry	o 15%	33. Sandały skórzane dziecięce	
		na spodach gumowych	o 10%	(Ciąg dalszy na str. 2)	

Pierwszy krok na drodze wytyczonej przez IX Plenum

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Pracy w mieście i na wsi jest jak najpełniej wykorzystywać te środki, aby program przyspieszenia wzrostu stopy życiowej wykonać przekroczyć. Jest to najzupełniej możliwe, jeśli skrupulatnie wykonywać będziemy plany produkcyjne, jeśli w oparciu o coraz lepsze opanowanie techniki nieustannie podnosząc będziemy wydajność pracy, to znaczy jeśli w ciągu dniówki produkować będziemy coraz więcej, jeśli szanować będziemy dobro społeczne i oszczędzać materiały i surowce tak, by z tej samej ilości surowca dawać coraz większą produkcję. Wówczas koszty naszej produkcji będą coraz niższe, co umożliwi władzy ludowej doświadczyć konsekwentnie i szybko o drodze wytyczonej przez IX Plenum. Nie wolno nam przede wszystkim zapominać, że nieodzownym warunkiem postępu w dziedzinie zaspokojenia potrzeb ludzkiej pracy jest wydajne podciąganie najbardziej pozostającej w tyle gałęzi naszej gospodarki narodowej — rolnictwa. Toteż szczególną uwagę winniśmy poświęcić umocnieniu spójni gospodarczej miasta ze wsią, zacieśnieniu sojuszu robotniczo-chłopskiego, wszechstronnemu rozwojowi rolnictwa.

robotcie, wielcy kapitaliści rujnują setki tysięcy amerykańskich farmerów. W Wielkiej Brytanii zapowiedziano podniesienie czynszu mieszkaniowego, we Francji ceny stale rosną tak, że miliony robotników zarabiają dziś poniżej minimum utrzymania. W sierpniu rb. kilka milionów robotników i urzędników zastrajkowało, broniąc się przeciwko dekretem Lianela, który usiłuje nowe ciężary rzucić na barki mas pracujących.

Przyjmując z dumą i zadowoleniem uchwałę Rady Ministrów o częściowej obniżce cen winniśmy mieć pełną świadomość, że jest ona uwiarykowaniem naszej dotychczasowej pracy, jest pierwszym krokiem na wskazanej przez IX Plenum drodze, otwierającej wspaniałe perspektywy dobrobytu i szczęścia. Biermy się więc z nową energią do dalszej pracy tak, abyśmy mogli szybko posuwać się po tej drodze do upragnionego przez nas wszystkich celu.

WYKAZ WAŻNIEJSZYCH ARTYKUŁÓW PODLEGAJĄCYCH OBNIŻCE CEN

(Ciąg dalszy ze str. 1)

- 34. Obuwie tekstylne
 - półbuty damskie tekstylne o 10 %
 - półbuty męskie tekstylne o 10 %
 - meltanki o 10 %
 - walonki o 10 %
 - gdynki tekstylne o 10 %
 - czółenka damskie o 10 %
 - papucze filcowe o 10 %
 - botki filcowe o 10 %
 - botki dziecięce „Baby” o 10 %
- 35. Obuwie tekstylno-gumowe „botki” o 10 %
 - specjałki damskie o 10 %
 - specjałki dziecięce o 10 %
 - tenisówki o 10 %
 - podhalanki o 10 %
- 36. Galanteria średnio o 15 %
 - teczki skórzane o 15 %
 - torebki skórzane o 15 %
 - torby skórzane o 15 %
 - torebki filcowe o 15 %
 - walizki o 15 %
 - portfele i portmonetki o 15 %
 - tornisty o 15 %
 - rekawiczki skórzane o 15 %
- 37. Zabawki wszelkie o 15 %

- 38. Meble
 - meble kuchenne o 10 %
 - komplety sypialne o 15 %
 - komplety kombinowane o 10 %
 - tapczany o 10 %
 - szafy o 10 %
 - stoły i stoliki o 10 %
 - łóżka o 12 %
 - wszystkie pozostałe meble o 12 %
- 39. Wózki dziecięce
 - wózki głębokie o 10 %
 - wózki spacerowe o 15 %
- 40. Artykuły kosmetyczne
 - kremy lecznicze — kamforowy, ziołowy, gold-cream o 15 %
 - puder kosmetyczny o 15 %
 - kredki do warg o 25 %
 - wody kolońskie o 15 %
 - wody kwiatowe o 10 %
 - wody lawendowe o 10 %
 - wody na wagę o 10 %
 - wody specjalne o 5 %
 - perfumy popularne o 15 %
 - perfumy luksusowe o 10 %
- 41. Uprząż o 20 %
- 42. Cement — 150 — o 10 %
- 43. Kafle o 15 %
- 44. Dachówki o 10 %

- 45. Maszyny rolnicze
 - w tym: żniwiarki o 40 %
 - kosiarzki konne o 30 %
 - grabi konne o 30 %
 - i kopaczki o 10 %
 - wały ławkowe o 30 %
 - wialnie o 30 %
 - siewniki o 40 %

III. Ceny potraw i napojów w otwartych zakładach gastronomicznych

- 46. Ceny potraw mięsnych o 5 %
- 47. Ceny pozostałych potraw o 10 %
- 48. Ceny potraw w barach mleczn. o 5 %
- 49. Ceny win i wódek o 10 %
- 50. Ceny herbaty o 10 %

IV. Opłaty za usługi w zakładach uspołecznionych

- 51. Szyście miarowe odzieży o 8 %
- 52. Reperacja odzieży o 10 %
- 53. Szyście obuwia miarowego o 5 %
- 54. Reperacja obuwia o 5 %

O Niezawisłość Narodową Francji

Przedstawiciele różnych partii politycznych występują przeciwko projektowi „armii europejskiej”

Wiec w sali „Mutualite” w Paryżu

PARYŻ. — W sali „Mutualite” w Paryżu odbył się wiec na znak protestu przeciwko projektowi utworzenia tzw. „armii europejskiej”. Wiec został zorganizowany przez Komitet Walki o Niezawisłość Narodową Francji.

Na wiecu przemawiali przedstawiciele różnych partii politycznych, m. in. generał Billotte, Lapie (socjalista), Denais (niezależny republikanin), b. premier Daladier (radykał), Barres (Republikański Związek Akcji

Społecznej), Denis (MRP), Palewski (Republikański Związek Akcji Społecznej) i inni.

Generał Billotte, który przemawiał pierwszy, oświadczył, że układ paryski w sprawie utworzenia „armii europejskiej” skazuje, w razie jego ratyfikacji, armię francuską na „haniebną śmierć w stroju białym”.

Députowany do Zgromadzenia Narodowego Denais podkreślił, że „wspólnota europejska” grozi niezawisłości gospodarczej Francji. Stwierdził on, że paryżanie nigdy nie zgodzą się na to, aby wojska niemieckie znów zjawyły się na Polach Elizejskich.

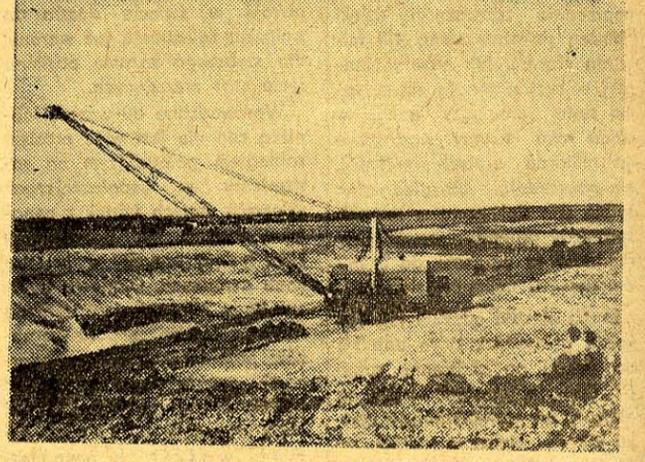
Uczestnicy wiecu wysłuchali z wielką uwagą przemówienia b. premiera Edwarda Daladier.

Wskazując na śmiertelne niebezpieczeństwo grożące Francji wskutek wskrzeszenia militarystki niemieckiej, Daladier oświadczył: „Zaden Francuz nie ma prawa zapominać, że miliony żołnierzy radzieckich zginęły, by odnieść zwycięstwo nad armią hitlerowską. Musimy pamiętać, że Armia Radziecka odegrała główną rolę w rozgromieniu hord hitlerowskich”.

Członek Rady Republiki Henri Torres (partia De Gaulle’a) oświadczył, że będzie tak samo jak Daladier walczył zdecydowanie przeciwko koncepcji „armii europejskiej” wraz z każdym działaczem politycznym, niezależnie od tego, do jakiej partii działał ten należy.

Wszyscy mówcy, którzy zabie-

Budowle socjalizmu na Węgrzech

Na Węgrzech trwają prace przy budowie Głównego Kanału Wschodniego — jednego z wielkich obiektów Planu Pięcioletniego. 97-kilometrowy kanał będzie przecinał równinę węgierską z północy na południe. Nowy kanał usprawni komunikację i umożliwi rozwój gospodarki rolnej na terenach, gdzie obecnie znajdują się jedynie ubogie pastwiska.

Na zdjęciu: Kopalnia krocza na jednym z odcinków budowy kanału.

Fot. — CAF

Rozmowy wstępne w Panmundżon w sprawie konferencji politycznej

Porozumienie w sprawie porządku dziennego

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi z Panmundżonu, że delegacje obu stron, prowadzące wstępne rozmowy w sprawie konferencji politycznej, zatwierdziły 14 listopada br. porozumienie osiągnięte przez doradców w sprawie porządku dziennego.

Porozumienie przewiduje m. in., że obie strony dokonają wymiany poglądów w celu ustalenia:

1. składu i miejsca zwołania konferencji politycznej,
2. terminu zwołania konferencji politycznej,
3. spraw proceduralnych dotyczących konferencji,
4. spraw administracyjnych dotyczących konferencji,
5. kosztów związanych z konferencją polityczną.

Dyskusje nad sprawą składu i miejsca zwołania oraz nad sprawą terminu zwołania konferencji politycznej mogą odbywać się jednocześnie w dwóch podkomisjach.

Porozumienie co do każdego poszczególnego punktu porządku dziennego będzie uważane za tymczasowe, dopóki nie będzie osiągnięte ostateczne porozumienie co do wszystkich punktów porządku dziennego.

Siwiata

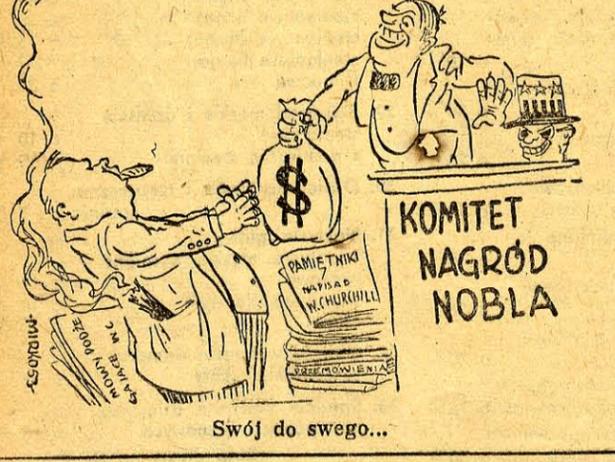
GENEWA. — Sekretarz Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ Gunnar Myrdal zwrócił się do rządów krajów europejskich należących do ONZ oraz do rządu USA z propozycją zwołania nowej konferencji w sprawie handlu między Wschodem i Zachodem. Myrdal podkreśla, że pierwsza taka konferencja, która odbyła się w kwietniu br. w Genewie, okazała się „rojąką największe nadzieje konferencją gospodarzów z ciągu ostatnich 6 lat”.

PARYŻ. — Ilość bezrobotnych we Francji szybko wzrasta. Jak wynika z oficjalnych danych statystycznych, publikowanych przez Ministerstwo Pracy, liczba bezrobotnych w dniu 1 listopada br. była o 42 proc. większa, niż w tym samym okresie w 1952 r.

KOPENHAGA. — W dniu 14 bm. w pobliżu lotniska Karup na półwyspie Jutlandzkim zderzył się w powietrzu dwa duńskie pocigowce odrzutowe. Obaj piloci zginęli.

WIENIEN. — Jak doniosło Biuro Prasowe Austriackiej Partii Ludowej, podał się do dymisji Karl Gruber, austriacki minister spraw zagranicznych i jeden z przywódców tej partii. Prezydent Koerner przyjął dymisję Grubera.

Znany podżegacz wojenny Winston Churchill otrzymał nagrodę Nobla — za swą „działalność pokojową”, pamiętniki oraz wybitny talent krasomówcy. (z pras)

Z ODPADÓW BLACHY, STALI I DREWNA Pralki, patelnie, motyki i zabawki dziecięce

Produkcja uboczna KZWM

KIELCE. — Poważne sukcesy w produkcji ubocznej przedmiotów codziennego użytku uzyskała załoga Kieleckich Zakładów Wyrobów Metalowych. Dzięki skrętnemu wykorzystaniu odpadów w ciągu 9 miesięcy wyprodukowano tam dziesiątki tysięcy sztuk różnych artykułów codziennego użytku. Obecnie wprowadza się w KZWM — w wyniku licznie zgłaszanych wniosków przez członków załogi — dalsze asortymenty ubocznej produkcji.

Do produkcji różnego rodzaju artykułów powszechnego użytku wykorzystano dotychczas 85 ton

TRZECIE W KRAJU

Woj. gdańskie przekroczyło 90 procent planu dostaw

WARSZAWA. — 14 bm. powiat Gdańsk — jako ostatni w woj. gdańskim przekroczył 90 proc. tegorocznego planu obowiązkowych dostaw zboża dla państwa. Jest to trzecie po województwach krakowskim i stalinogrodzkim — województwo, które przekroczyło 90 proc. planu obowiązkowych dostaw z tegorocznych zbiorów.

PODCZAS JESIENNEJ KAMPANII SIEWNEJ Wzrosło zaopatrzenie rolników W NAWOZY SZTUCZNE

WARSZAWA. Rokrocznie w wielu gminnych spółdzielniach po ukończeniu kampanii jesiennej pozostawały pewne ilości niesprzedanych nawozów sztucznych. W rb. spółdzielnie gminne nie będą sporządzać remanentów nawozów sztucznych przeznaczonych na cele jesiennej kampanii siewnej, ponieważ wszystkie pozostawione do dyspozycji rolników nawozy sztuczne zostały przez nich całkowicie wykupione. Poza ilościami planowanymi rolnicy zakupili również pewne ilości nawozów z dostaw przeznaczonych na wiosenną kampanię siewną. Ilości te włącznie zostały do sprzedaży jesiennej w związku z przewidywanym wzrostem dostaw nawozów na wiosnę roku przyszłego, zwłaszcza z nowo-wybudowanych zakładów w Kędzierzynie. W ten sposób rolnictwo otrzymało na potrzeby jesiennej kampanii siewnej więcej nawozów niż było zaplanowane. Stosunkowo największą ilość nawozów zakupili rolnicy województw: stalinogrodzkiego i krakowskiego.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wzrost wykorzystania w czasie jesiennej kampanii siewnej wapna nawo-

owego, które zostało wykupione przez rolników w ilościach znacznie większych niż przewidywano. Świadczy to o wzrastającym na wsi zrozumieniu konieczności wapnowania gleb, co jest ważnym zabiegiem w podnoszeniu urodzajności naszych pól. Najwięcej wapna nawozowego zakupili rolnicy województw: bydgoskiego, krakowskiego i stalinogrodzkiego.

Obecnie spółdzielnie gminne sprzedają nawozy potasowe przeznaczone do nawożenia łąk i pastwisk. Nawozy te sprzedawane są bez ograniczeń i rolnicy mogą je nabywać w dowolnych ilościach, wielu rolników, pragnąc zapewnić sobie wydajność łąk i pastwisk, zaopatrzyło się już w odpowiednie ilości nawozów potasowych i rozsiało je na użytkach zielonych.

Ukazał się nr 10/52 „NOWYCH DRÓG”

TRESC:

Komunikat KC PZPR
Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa socjalistycznego.

(Referat przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bierutę wygłoszony na IX Plenum KC PZPR).

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR.

Osiągnięcia w wykonaniu Planu Szesnaścieletniego i główne zadania gospodarzów w latach 1954 — 1955.

O zadaniach rozwoju rolnictwa w latach 1954 — 1955 i o zapewnieniu niezbędnych środków dla wzrostu produkcji rolnej.

Dyskusja:

Tow. Władysław Kruczek
Tow. Julian Tokarski
Tow. Stanisław Krupa
Tow. Franciszek Wachowicz
Tow. Tadeusz Janczyk
Tow. Michalina Tatarkówna-Majkowska
Tow. Jerzy Pryma
Tow. Piotr Jaroszewicz
Tow. Leon Stasiak
Tow. Stefan Matuszewski
Tow. Jan Klecha
Tow. Michał Krajewski
Tow. Hilary Minc
Tow. Władysław Matwin
Tow. Oskar Lange
Tow. Jakub Berman
Tow. Jerzy Putrament
Tow. Eugeniusz Stawiński
Tow. Stanisław Piławka
Tow. Tadeusz Gede
Tow. Mieczysław Marzec
Tow. Hilary Chelchowski
Tow. Stanisław Brodziński
Tow. Jerzy Stachelski
Tow. Roman Nowak
Tow. Jerzy Tepicht
Przemówienie końcowe towarzysza Bolesława Bierutę.
Ogólnopartyjna dyskusja nad tezami na II Zjazd PZPR.

Plenum Zarządu Głównego LK

WARSZAWA. — 15 bm. rozpoczęło w Warszawie 2-dniowe obrady plenum Zarządu Głównego Ligi Kobiet. Obrady zgromadziły ponad 200 czelowych aktywistek Ligi ze wszystkich województw kraju.

W pierwszym dniu narad przewodnicząca Zarządu Głównego Ligi Kobiet Alicja Musiałowa wygłosiła referat pt. „Sprawa poprawy warunków życiowych mas pracujących w mieście i na wsi a zadania Ligi Kobiet”.

Nad referatem rozpoczęła się ożywiona dyskusja. Obrady trwają.

KONFERENCJA PRASOWA U MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH ZSRR W. M. MOŁOTOWA

MOSKWA. Agencja TASS donosi: 13 bm. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow przyjął na konferencji prasowej przedstawicieli prasy radzieckiej oraz przebywających w Moskwie korespondentów zagranicznych.

W. M. Mołotow złożył następujące oświadczenie:

Dnia 3 listopada rząd radziecki wystosował do rządów Anglii, USA i Francji notę w sprawie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych.

W nocy tej rząd radziecki zaproponował zwolnienie konferencji ministrów spraw zagranicznych, aby, po pierwsze — z udziałem ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii, Francji, Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej rozważyć środki złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych oraz, po drugie — z udziałem ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii, Francji i Związku Radzieckiego omówić problem niemiecki i związane z tym zagadnienia dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa Europy.

Ta nota rządu radzieckiego wywołała za granicą liczne echa zarówno ze strony kół oficjalnych, jak i w prasie różnych kierunków, gdyż w nocy tej wysunięte zostały zagadnienia, których rozwiązanie miałyby wielkie znaczenie dla utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

W szerokich kołach społeczeństwa wielu krajów propozycje rządu radzieckiego przyjęte zostały pozytywnie. Naczej ustosunkowały się do tych propozycji koła rządowe i niektóre organy prasy USA i Anglii, a także Francji. Prezydent USA Eisenhower nazwał nawet notę radziecką „negatywną”, twierdząc, iż rzekomo „nota radziecka nie wyraża żadnego zamiaru wspólnego spotkania”, chociaż takie oświadczenie pozostaje w wyraźnej sprzeczności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sprawa zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych znajduje się obecnie w centrum zainteresowania międzynarodowej opinii publicznej. Mówienie o tym, iż Związek Radziecki rzekomo nie okazuje chęci „wspólnego spotkania” nie zdola wprowadzić w błąd tych, którzy znają fakty. Nie trudno się przekonać, że sprawa przedstawia się wręcz przeciwnie. Wystarczy przypomnieć, iż rząd radziecki tylko w ostatnim czasie trzykrotnie już stawiał wobec rządów USA, Anglii i Francji zagadnienie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych: 4 sierpnia, 23 września, 3 listopada.

Rzecz polega jednak nie na tym, iż rząd radziecki chce zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych, a rząd USA, Anglii i Francji nie chcą zwolnienia takiej konferencji. Nie można nie przyznać, że wszystkie te rządy wypowiedziały się za zwolnieniem konferencji ministrów spraw zagranicznych. Niemniej jednak nie potrafiły one dotychczas osiągnąć porozumienia w sprawie celów zwolnienia takiej konferencji.

Jeśli chodzi o stanowisko Związku Radzieckiego w tej sprawie, to zostało ono szczegółowo sformułowane w nocy ZSRR z 3 listopada. Stanowisko nasze polega na tym, że konferencja ministrów spraw zagranicznych jest niezbędna i pożyteczna, jeżeli zwolnienie takiej konferencji będzie miało na celu złagodzenie napięcia w stosunkach międzynarodowych. Jeśli sądzić z niektórych oświadczeń rządów USA, Anglii i Francji — wypowiedzią się one również za złagodzeniem napięcia międzynarodowego. Ale, jak widać, co innego jest wypowiedzią się za zmniejszeniem napięcia w stosunkach między-

narodowych, a co innego — uczynić realne kroki w tym kierunku.

My uważamy, że konferencja powinna się odbyć po to, aby uczynić krok naprzód w kierunku utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Tym właśnie celom powinno służyć rozpatrzenie kroków zmierzających do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, jak również omówienie problemu Niemiec łącznie ze sprawą przywrócenia ich jedności narodowej i zawarcia traktatu pokojowego, ponieważ rozwiązanie problemu niemieckiego jest najcisłej związane z zapewnieniem bezpieczeństwa Europy, a więc ze złagodzeniem napięcia międzynarodowego.

Inne stanowisko zajęły rządy Stanów Zjednoczonych, Anglii i Francji. Odmawiają one rozpatrzenia sprawy złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, a omówienie problemu niemieckiego chcą podporządkować nie zadaniom przywrócenia jedności Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, lecz zadaniom przyśpieszenia ich remilitaryzacji.

Osądźcie sami, czy idąc tą drogą można przyczynić się do tego, by dokonać kroku naprzód w kierunku utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego? My, ludzie radzieccy, odpowiadamy na to: Nie można będzie tego uważać za krok naprzód w kierunku utrwalenia pokoju, nie przyczyni się to do rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Wobec tego w jakimże celu wysunięta została propozycja zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Lugano? Widocznie nie po to, aby dołożyć poważnych starań w celu uregulowania najpilniejszych problemów międzynarodowych i zmniejszenia napięcia międzynarodowego. Nie jest oczywiście rzeczą przypadkową, że przedstawiciel Departamentu Stanu USA natychmiast po ogłoszeniu noty zawierającej propozycję konferencji w Lugano wyraził „poważną wątpliwość, czy będą osiągnięte jakieś ostateczne porozumienia w wypadku, jeśli konferencja w Lugano dojdzie do skutku”.

W tych dniach opublikowany został artykuł posła do parlamentu holenderskiego prof. Herredsona, który interpretuje stanowisko USA, Anglii i Francji jako bezpośrednie dążenie do tego, by wszelkie rozmowy o konferencji czterech mocarstw doprowadziły do negatywnych wyników. „Są nawet wszelkie podstawy do przypuszczenia — powiada on — że właśnie to niepowodzenie było ich rzeczywistym celem”.

Można oczywiście prowadzić rozmowy w sprawie zwolnienia konferencji czterech mocarstw, skoro nie podobna ignorować faktu, że szerokie koła międzynarodowe odnozą się do tego przychylnie, a w istocie prowadzić sprawę tak, by te rozmowy zakończyły się niepowodzeniem. Związek Radziecki ma do tego zupełnie inny stosunek. Sprawa konferencji nie jest dla niego przedmiotem spekulacji. Nasze zainteresowanie konferencją związaną z uregulowaniem najpilniejszych problemów międzynarodowych poddyktowane jest dążeniem do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Oto dlaczego Związek Radziecki proponował i proponuje rozpatrzenie z udziałem USA, Anglii, Francji, ZSRR i Chińskiej Republiki Ludowej sprawy złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Nikt nie może zaprzeczyć, że udział Chińskiej Republiki Ludowej ma niezmiernie doniosłe znaczenie dla uregulowania najpilniejszych

problemów międzynarodowych, tak samo, jak nie można poważnie mówić o uregulowaniu najpilniejszych problemów międzynarodowych, nie poruszając sprawy stosunków wzajemnych między Stanami Zjednoczonymi a Chińską Republiką Ludową. Dla całkowitego uregulowania kwestii koreańskiej, łącznie z wycofaniem wojsk obcych z Korei i rozwiązaniem problemu zjednoczenia państwa koreańskiego, ważne jest również to, by inne kraje liczyły się z uzasadnionymi interesami takiego państwa azjatyckiego, jak wielka Chińska Republika Ludowa. Sam fakt osiągnięcia porozumienia w sprawie konferencji pięciu wielkich mocarstw z udziałem Chin świadczyłby o tym, że dokonany został realny krok w kierunku rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych, w kierunku utrwalenia pokoju. Niedawno Eden przemawiając w Izbie Gmin, powiedział, że złagodzenie napięcia w stosunkach między Wschodem a Zachodem zależy rzekomo tylko od Związku Radzieckiego. Nie jest to, rzecz jasna, przekonywające. Czyż „Zachód” nie ponosi głównej odpowiedzialności za obecne rozbieżności z krajami Wschodu? Z drugiej strony jest zupełnie oczywiste, że udział Chin w konferencji pięciu mocarstw byłby doniosłym krokiem w kierunku zmniejszenia rozbieżności między Zachodem a Wschodem.

Wszystko przemawia za tym, że jeśli rzeczywiście istnieje dążenie do uregulowania istniejących problemów międzynarodowych, to kluczem do tego jest rozpatrzenie sprawy zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Byłoby jednak rzeczą niesłuszną przedstawiać sprawę w ten sposób, jakoby propozycja rozpatrzenia sprawy zmniejszenia napięcia międzynarodowego oznaczała próbę niezłownego doprowadzenia do ogólnego uregulowania wszystkich palących problemów, jakie istnieją zarówno na Zachodzie, jak i na Wschodzie. Nikt nie zgodzi się z taką uproszczoną interpretacją wypaczającą sens tej propozycji. Ale niesłuszne byłoby z góry krepować konferencję, skoro ona sama powinna ustalić, jakie decyzje mogłyby już teraz przyczynić się do rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych. Również pod tym względem stanowisko Związku Radzieckiego jest zupełnie jasne.

Popieramy propozycję rozpatrzenia środków zmierzających do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, kierując się dążeniem do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Dlatego też przywiązujemy pierwszorzędne znaczenie do tego, aby konferencja pięciu mocarstw obrala za punkt wyjścia konieczność wstrzymania wyścigu zbrojeń, uzyskania istotnej redukcji zbrojeń, przede wszystkim samych wielkich mocarstw, na których, zgodnie z Kartą NZ, spoczywa główna odpowiedzialność za zapewnienie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Z zadaniem redukcji zbrojeń wiąże się nierozdzielnie również sprawa zakazu broni atomowej i wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady. Nie ma bardziej doniosłego i bardziej palącego problemu dla narodów całego świata niż problem redukcji zbrojeń, niż zaprzestanie wyścigu zbrojeń. Ale my wyrażamy gotowość rozpatrzenia również innych problemów, od których rozwiązania zależy zmniejszenie napięcia międzynarodowego.

W związku z tym niesposób pominąć jednej sprawy. Zarówno w wypowiedziach meżów stanu na Zachodzie, jak i w artykułach większości organów prasowych za granicą przemilcza się propozycję ZSRR, aby na konferencji rozpatrzyć zagadnienie złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Przejawia się tu oczy-

ście nacisk kół, które zainteresowane są w utrzymaniu, a być może i we wzmoczeniu napięcia międzynarodowego i które starają się nie dopuścić do rozładowania tego napięcia. Niemniej jednak my wyrażamy przekonanie, że takie przewidziane ze strony agresywnych kół nie tylko nie osłabi wysiłków ludzi dążących do utrwalenia pokoju, lecz spowoduje jeszcze większe zdecydowanie, by osiągnąć rozładowanie napięcia w stosunkach międzynarodowych. Nota radziecka z dnia 3 listopada proponuje również omówienie z udziałem ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii, Francji i ZSRR sprawy Niemiec. Nikt nie zaprzeczy, że rozwiązanie tego zagadnienia ma doniosłe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, dla utrwalenia pokoju. Właśnie dlatego Związek Radziecki wypowiada się za tym, by omówienie sprawy Niemiec obejmowało problem zjednoczenia narodowego Niemiec i zawarcie traktatu pokojowego z demokratycznym i miłującym pokój rządem ogólnoniemieckim. Odpowiadałoby to interesom wszystkich miłujących pokój państw europejskich i rzecz prosta interesom samego narodu niemieckiego.

Na innym stanowisku stoją rządy USA, Anglii i Francji. Odmawiają one dokonania jakiegokolwiek praktycznych kroków w kierunku przywrócenia jedności Niemiec i rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego. Wkrótce miną już 2 lata od chwili, gdy rząd radziecki przedstawił projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami. Niemniej jednak rządy trzech mocarstw dotychczas nie zajęły stanowiska wobec tych propozycji i nie przedstawiły własnego projektu traktatu pokojowego. Dążenie ich, by drogą zawarcia układów z Bonn i Paryża jak najszybciej wciągnąć Niemcy zachodnie do agresywnego północno-atlantycznego bloku mocarstw, wymierzonego przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, świadczy o takim kursie ich polityki, który nie ma nic wspólnego z interesami przywrócenia jedności narodowej Niemiec, nie mówiąc już o zapewnieniu bezpieczeństwa w Europie.

Jeżeli nadal będzie również realizowany ten agresywny kurs, to Niemiec zachodnich nikt nie będzie mógł uważać za państwo pokojowe, przekształca się one bowiem w narzędzie określonego imperialistycznego bloku mocarstw. W takiej sytuacji może nawet uda się agresywnym kołom bloku północno-atlantycznego osiągnąć na jakiś czas porozumienie z agresywnymi kołami Niemiec zachodnich, ale rezultat będzie jeden: zremilitaryzowane Niemcy zachodnie, znalazłszy się ostatecznie w rękach wczorajszych hitlerowców i innych odwetowców przemówią własnym językiem militarystycznym, przekształca się w niebezpieczne ognisko nowej agresji, z czym nie wolno się nie liczyć, jeśli istotnie dbamy o bezpieczeństwo Europy.

Jest rzeczą zupełnie oczywistą, że polityka wkrzeszania militarystyki niemieckiej oraz dążenie do włączenia Niemiec zachodnich do agresywnego ugrupowania bloku północno-atlantycznego stanowi bezpośrednie zagrożenie narodów Francji, Polski, Belgii, Czechosłowacji, Danii, Holandii i innych krajów Europy, pozbawia te narody pewności dnia jutrzejszego, w takiej sytuacji bowiem nie można liczyć na bezpieczeństwo w Europie.

W nocy z 18 października rząd Stanów Zjednoczonych, Anglii i Francji słusznie łączy problem niemiecki z zagadnieniem bezpieczeństwa w Europie. Jednakże przeprowadzana obecnie remilitaryzacja Niemiec zachodnich nie da się pogodzić nie tylko z bezpieczeństwem państw, lecz także z zapewnieniem bezpieczeństwa innym krajom Europy. Niesposób także pogodzić zapewnienia bezpieczeństwa w Europie z coraz większą rozbudową sieci amerykańskich baz

wojskowych w Europie i na innych graniczących z ZSRR obszarach.

Prasa na Zachodzie unika z reguły omawiania drażliwej sprawy amerykańskich baz wojskowych w Europie, Azji i Afryce. Nie znaleźli się jeszcze, jak się wydaje, tak chwycy dziennikarze, którzy by na serio usłiwali dowodzić, że amerykańskie bazy lotnicze i morskie, którymi Stany Zjednoczone usiłują okrażyć Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, jak również Chińską Republikę Ludową, służącej ma obronie USA. Niesposób tego dowieść i nikt temu nie uwierzy.

Ale w takim razie jak można zaprzeczać słuszności żądania ZSRR, aby omówić tę sprawę — sprawę amerykańskich baz wojskowych na obcych terytoriach, jeśli rzeczywiście dążymy do zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim krajom Europy i jeśli dążymy do rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Sekretarz stanu USA Dullas może oczywiście twierdzić, że amerykańskie bazy wojskowe w Europie, Azji i Afryce „wzmagały siłę bezpieczeństwa zbiorowego”. „Bezpieczeństwo zbiorowe” bynajmniej nie oznacza tu, jak widać, bezpieczeństwa wszystkich krajów Europy, skoro utworzenie amerykańskich baz wojskowych w jednym z krajów europejskich zmierza z całą oczywistością do zagrożenia „siłą” innym krajom europejskim, w których bazy te nie są tworzone. Oznacza to jednak, że Dullas nie zamiera przywiązywać wagi do zawartego w nocy amerykańskiej oświadczenia o bezpieczeństwie Europy, wychwalając raz jeszcze „siłę” jako metodę ulubioną w stosunkach międzynarodowych. W każdym razie nie należy zapominać, że w stosunku do Związku Radzieckiego metoda ta została już całkowicie zdyskredytowana i bynajmniej nie rokuje nic dobrego tym, którzy chcieliby budować w tej mierze jakieś rachuby.

W związku z wyraźną niekonsekwencją, jaka ujawniła się w stanowisku trzech mocarstw w sprawie Niemiec, nie można bowiem nie łączyć tej sprawy z problemem zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, rząd radziecki zmuszony był zwrócić się o odpowiedzialne wyjaśnienie.

Nota rządu radzieckiego w związku z tym głosi:

„Rząd radziecki chciałby uzyskać od rządu Anglii, podobnie jak od rządów USA i Francji, wyjaśnienie, czy ich deklaracja o gotowości omówienia problemu niemieckiego na konferencji ministrów czterech mocarstw oraz uznania przez nie doniosłości sprawy zapewnienia bezpieczeństwa Europy oznacza zapowiedź, że nie będą one stawały się w takiej sytuacji, kiedy z jednej strony proponuje się na konferencji rozpatrzenie problemu niemieckiego, a z drugiej strony podejmują się jednocześnie kroki zmierzające do spowodowania ratyfikacji układów z Paryża i Bonn przez te państwa, które ich jeszcze nie ratyfikowały. Uzyskanie takiego wyjaśnienia jest niezbędne, albowiem ratyfikacja wymienionych układów i wejście ich w życie uniemożliwiła odbudowę Niemiec jako zjednoczonego państwa i przez to samo czyni również bezprzedmiotowym omówienie kwestii niemieckiej na konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, gdyż konferencja tego rodzaju byłaby skrepowana uzgodnionymi uprzednio separatystycznymi zobowiązaniami trzech mocarstw i bońskiego rządu Adenauera w sprawie wciągnięcia Niemiec zachodnich do bloku północno-atlantycznego i utworzenia zachodnio-niemieckiej armii odwetowej”.

W Związku Radzieckim oczekuje się wyjaśnienia w tej sprawie.

Po wszystkich co zostało powiedziane logicznie nasuwa się pytanie: czy odbędzie się konferencja ministrów spraw zagranicznych? Odpowiedź na to pytanie zależy przede

wszystkim od stanowiska USA, Anglii i Francji, a zatem od tego, czy zgodzą się one na rozpatrzenie sprawy zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, a także problemu Niemiec i związanych z tym zagadnieniem dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa w Europie.

Aktualność konferencji ministrów spraw zagranicznych bynajmniej się nie zmniejsza. Nie należy jednak odwracać zagadnienia w ten sposób, by z góry sprowadzać konferencję do omówienia jakiejś jednej sprawy i usuwać z pola widzenia takiej konferencji zagadnienie podstawowe — zagadnienie złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Jakkolwiek sukces na tej drodze, czy będzie dotyczył Zachodu, czy też Wschodu, można uważać za osiągnięcie krajów miłujących pokój.

Obecnie za granicą wiele się pisze o konferencji trzech mocarstw na Bermudach. Jakkolwiek jej specyficzne cele i sam separatystyczny charakter tej konferencji w żaden sposób nie może zapewnić rozwiązania problemów związanych z koniecznością rozładowania napięcia w sytuacji międzynarodowej. Konferencje tego rodzaju, mające charakter przeciwestawiania jednych państw innym państwom, mogą także doprowadzić do rezultatów wręcz przeciwnych, a nawet przyczynić się do dalszego wzmocnienia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Pod jednym wszakże względem również ta konferencja jest znamieną. Fakt, że i tej konferencji wąskiego ugrupowania mocarstw nie zamierzają się bynajmniej ograniczyć do rozpatrzenia jakiegoś jednego problemu, raz jeszcze świadczy, że nie da się dziś uniknąć rozpatrzenia podstawowego zagadnienia naszych czasów — nie można uniknąć zagadnienia zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, zagadnienia utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, które przykuwa uwagę wielomilionowej rzeszy i na którego niezłowne rozpatrzenie należą Związki Radziecki.

Po złożeniu oświadczenia, W. M. Mołotow udzielił odpowiedzi na pytania korespondentów prasy radzieckiej i zagranicznej.

S. Weiland (agencja Reuters) i R. Kasischke (Associated Press) w swych pytaniach prosił o wyjaśnienie, jakie jest stanowisko Związku Radzieckiego wobec spotkania szefów czterech mocarstw — ZSRR, USA, Wielkiej Brytanii i Francji.

Następnie postawiono pytanie, czy konferencja ministrów spraw zagranicznych powinna poprzedzić konferencję szefów rządów. W swej odpowiedzi W. M. Mołotow oświadczył, iż nie chodzi o to, by prowadzić rozmowy na temat konferencji. Rzeczą ważną jest ustalenie celów konferencji.

Z tego punktu widzenia spojrzeć należy na sprawę dwóch wymienionych konferencji, ponieważ nie jest to zagadnienie organizacyjne, lecz polityczne.

W. Kudriawcow („Izwestia”) zapytał W. M. Mołotowa, jak ocenia perspektywy zwolnienia konferencji politycznej w sprawie Korei.

W. M. Mołotow odpowiedział: Mam wrażenie, że strona koreańsko-chińska czyni wszystko, co jest możliwe dla zwolnienia we właściwym czasie konferencji politycznej w sprawie Korei. Ale oczywiście zwolnienie konferencji zależy nie od jednej tylko strony.

Drodney (United Press) zapytał, jakie inne problemy oprócz niemieckiego i koreańskiego mogłyby być wysunięte na konferencji, skoro uznaje się możliwość omówienia wszelkich międzynarodowych zagadnień.

W. M. Mołotow odpowiedział: Z tego co powiedziałem wynika, że nie należałoby z

Spółdzielnie produkcyjne przyjmują nowych członków

Ruch spółdzielczości produkcyjnej w pow. białostockim z roku na rok wzrasta. Świadczy o tym liczba nowozałożonych spółdzielni i zwiększające się szeregi spółdzielców.

W roku bieżącym liczba nowozałożonych spółdzielni w tym powiecie wzrosła prawie dwukrotnie w porównaniu do roku ubiegłego, a stan członków spółdzielni produkcyjnych w III kwartale br. wzrósł o dalszych 28 spółdzielców. Najwięcej przybyło członków do spółdzielni produkcyjnej Czerewki, bo aż 17. Spółdzielcy z Ostrówek przyjęli 4 nowych członków. Pozostałe spółdzielnie przyjęły po 1-2 członków. Znaczny wzrost liczby członków spółdzielni w Czerewkach wskazuje, że spółdzielnia ta szczególnie dobrze pracuje. (mb)

4100 KG LNU Z 1 HA

Piękny plon spółdzielców z Krzeczkowa — Gromadzyna

Wiosną bieżącego roku członkowie spółdzielni produkcyjnej Krzeczkowo-Gromadzyna w pow. Wysokie-Mazowieckie postanowili na ogólnym zebraniu zakontraktować 1,75 ha lnu na słomę. Realizując uchwałę, pod pisali umowę plantacyjną z Łomżyńskim Przedsiębiorstwem Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych, a następnie przystąpili do uprawy tej cennej rośliny. Trzeba przyznać, że włożyli w uprawę dużo serca.

Starannie uprawili glebę, zasiliли ją odpowiednimi nawozami sztucznymi, wcześniej dokonali siewu. Dzięki temu uodpornili rośliny na działanie wio-

sennych przymrozków oraz groźnego szkodnika lnu (zw. pchełki, która wiosną bież. roku występowała niezwykle masowo).

Sumienna praca i troska, jaką wykazali spółdzielcy w okresie uprawy lnu, nie poszła na marne. Osiągnęli bowiem bardzo dobry zbiór, zarówno pod względem wydajności z ha, jak też jakości surowca. Przeciętny plon z 1 ha wyniósł 4.100 kg lnu.

Na punkt skupu w Czyżewie Spółdzielcy z Krzeczowa-Gromadzyna dostarczyli ogółem 7.180 kg nieodziarnianej słomy lnianej, która została zaliczona do klasy III i IV. Brak ja-

kichkolwiek zachwaszczeń w dostarczonym surowcu świadczył o starannej uprawie. Nic też dziwnego, że spółdzielnia produkcyjna Krzeczkowo-Gromadzyna była jedynym dostawcą spośród ogółu plantatorów tego powiatu, któremu największą ilość plonu zaliczono do klasy III. Uprawa lnu przyniosła też spółdzielcom znaczny dochód.

W ten sposób obalono całkowicie niesłuszne twierdzenia, jakie krążyły jeszcze wśród chłopów indywidualnych, że uprawa lnu jest u nas nieopłacalna.

Zachęceni dobrymi wynikami, członkowie spółdzielni produkcyjnej Krzeczkowo-Gromadzyna postanowili w tegorocznej akcji kontraktacyjnej znacznie zwiększyć areal uprawy lnu, a równocześnie walczyć o jeszcze większą wydajność z ha i jeszcze wyższą jakość surowca.

Sukcesy uzyskane przez spółdzielnię produkcyjną Krzeczkowo-Gromadzyna winny stać się bodźcem dla wszystkich innych gospodarstw kolektywnych i indywidualnych w woj. białostockim. Tym bardziej, że w kontrakcji na rok 1954 plantatorzy będą mogli otrzymać znacznie wyższe ceny za dostarczony surowiec, a prócz tego korzystać z zamienników przy obowiązkowych dostawach zboża. (ch)

Konferencja prasowa u ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Mołotowa

(Ciąg dalszy ze str. 3)

góry ograniczając tej konferencji do takich, czy innych zagadnień. Każdy z uczestników konferencji może wysunąć na tej konferencji którąkolwiek ze spornych spraw międzynarodowych. Jeśli konferencja uzna, że uregulowanie tego czy innego problemu przyczyni się do złagodzenia napięcia między państwami, powinna to uczynić. Rząd radziecki przywiązuje szczególną wagę do rozpatrzenia zagadnień dotyczących położenia kresu wyścigowi zbrojeń, znacznej redukcji zbrojeń oraz zakazu broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady. Jednakże mogą być wysunięte również inne zagadnienia, których rozpatrzenie przyczyni się do rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych.

J. Żukow („Prawda”) zadał następujące pytanie: W krajach zachodnich mówi się niekiedy, że propozycje Związku Radzieckiego w sprawie rozpatrzenia kroków, zmierzających do złagodzenia napięcia międzynarodowego, można pojmować jako żądanie jednoczesnego rozpatrzenia wszystkich międzynarodowych kwestii spornych. Czy tak jest rzeczywiście? Pożąda-

nie byłoby szczegółowe omówienie tej sprawy.

W. M. Mołotow odpowiedział: Jest to oczywiście niesłuszne. Z propozycji rządu radzieckiego w sprawie rozpatrzenia na konferencji ministrów spraw zagranicznych kroków zmierzających do złagodzenia napięcia międzynarodowego nie wynika bynajmniej, że trzeba jednocześnie rozpatrywać wszystkie kwestie sporne. Propozycja ta oznacza, po pierwsze — że w konferencji powinny wziąć udział wszystkie wielkie mocarstwa bez jakiegokolwiek wyjątku, po drugie — że uczestników konferencji nie wiąże z góry zobowiązanie ograniczenia się do rozpatrzenia jakiejś jednej tylko spornej kwestii międzynarodowej, lecz że mogą po rozumieć się co do rozpatrzenia jakiegokolwiek palącego problemu, jeśli uzna się, że uregulowanie tego problemu przyczyni się do rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych. Takie podejście do konferencji mogłoby najbardziej przyczynić się do złagodzenia napięcia międzynarodowego, przy czym nikt z uczestników nie byłby z góry skrepowany w wysuwaniu tych lub innych zagadnień międzynarodowych.

O TYM TRZEBA PAMIĘTAĆ

BHP nie jest sprawą marginesową

Niskie, ciemne hale produkcyjne, kompletny brak urządzeń wentylacyjnych, ciasno ustawione nie zabezpieczone żadnymi osłonami maszyny. Zamiast wyciągów towarowych — wąskie strone schody. Zabudowania fabryczne sfolcowane jedne obok drugiego.

Oto obraz większości fabryk włókienniczych, przejętych przez klasę robotniczą Białegostoku po wyzwoleniu. Obraz kapitalistycznej gospodarki, która miała tylko jeden cel: jak największy zysk. Robotnik i jego życie to były sprawy niegodne uwagi. Robotnik był po prostu najtańszą częścią maszyny, o której zdobycie nie trzeba było zabiegać.

Wyzwolona przez Armię Radziecką i Wojsko Polskie klasa robotnicza Białegostoku stała się gospodarzem zakładów pracy. Robotnik — człowiek pracy, troska o jego zdrowie, o warunki w jakich pracuje stały się jednym z centralnych zagadnień, nabierających w miarę rozwoju naszego państwa, umacniania się władzy ludowej, coraz głębszego sensu.

Znalazło to wyraz w uchwałach i dekretach rządu Polski Ludowej, zmierzających do podniesienia bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkcyjnych.

Wyrazem troski partii i rządu o sprawę człowieka są miliardowe sumy asygnowane na polepszenie warunków pracy klasy robotniczej.

Np. w roku 1953 fundusz BHP dla zakładów włókienniczych naszego województwa wyniósł 1.852.000 zł. W okresie 1950 — 53 roku przeszkolono kilkadziesiąt tysięcy robotników, majstrów i inżynierów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Stałe wydaje się broszury, książki i plakaty propagujące do dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy. W trzech zakładach włókienniczych Białegostoku założono przyzakładowe ambulatoria, w których zatrudnieni są przez kilka godzin dziennie lekarze: internista i stomatolog oraz pielęgniarka. W Fabryce Pluszu założono nowoczesną łaźnię. W szeregu zakładów włókienniczych zainstalowano urządzenia wentylacyjne.

Dzięki tym wszystkim czynnikom ilość wypadków przy pracy spadła w ciągu ostatnich lat o 30 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

Zdawać by się mogło, że sprawą bezpieczeństwa i higieny pracy żyją wszystkie dyrekcje i rady zakładowe naszych fabryk włókienniczych. Niestety jest inaczej. Przeprowadzone inspekcje w zakładach produkcyjnych wykazały, że bardzo często brak jest osłon przy maszynach, w halach produkcyjnych brak jest urządzeń wentylacyjnych, wielu robotników nie posiada ubrań ochronnych, a konserwacja ubrań ochronnych w wielu zakładach nie jest prowadzona. W niektórych zakładach jak np. w

zakładzie „A” im. Sierżana instalacja elektryczna jest przeprowadzona prowizorycznie, ściany hal są brudne, a w szafkach przeznaczonych na ubrania robotnicy trzymają brudne odpadki przedzi i narzędzia. W apteczkach brak lekarstw i środków opatrunkowych.

Jeszcze raz należy stwierdzić, że w części zakładów włókienniczych naszego województwa pokutuje pogląd, że przede wszystkim produkcja, przede wszystkim plan, a dopiero później troska o człowieka. Pogląd taki jest z gruntu fałszywy. Przeciwnie z istoty naszego ustroju wynika, że centralnym zagadnieniem, ośrodkiem naszej uwagi jest człowiek.

W większości wypadków uwagi o braku odpowiednich urządzeń BHP i niestosowaniu przepisów o ochronie zdrowia robotników, kierowane przez inspektorów i członków komisji BHP do dyrekcji zakładów nie są przez nie respektowane. To lekceważenie tak istotnych spraw przez dyrekcje zakładów wpływa m. in. z braku odpowiedzialności wszystkich członków dyrekcji za bezpieczeństwo robotników w pracy. Niezwykle charakterystyczną w tym względzie jest wypowiedź ob. Kozłowski, dyrektora administracyjnego zakładu „A” im. Sierżana, który stwierdził na naradzie Okręgu Zarządu Związku Zawodowego Włókiarzy, że sprawy BHP nie należą do kompetencji dyrektora administracyjnego.

Niemniej odpowiedzialne za istniejący stan rzeczy są rady zakładowe, które w niedostatecznym stopniu zajmują się sprawami BHP. Zbyt rzadko i częstokroć pobieżnie analizują pracę społecznych inspektorów i komisji BHP. Nie domagają się wykonania przez dyrekcje uwag i spostrzeżeń społecznych inspektorów BHP. Dyrekcje natomiast w wypadku jaskrawych braków zasłaniają się brakiem odpowiednich funduszy. Gdy jednak zajrzy się do cyfr, to widzi się że zdecydowana większość zakładów nie wykorzystwała nawet w 70 proc. funduszy przeznaczonych w br. na bezpieczeństwo i higienę pracy.

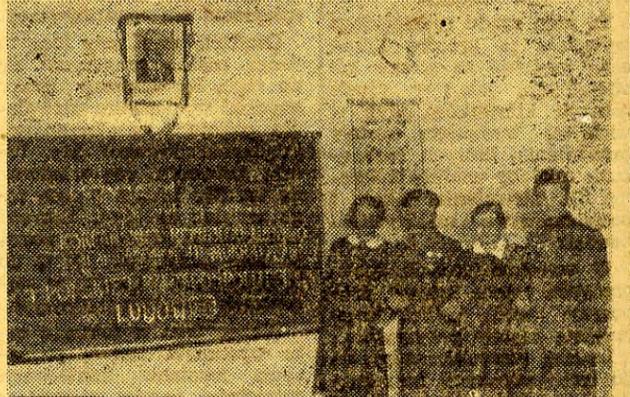
Rady zakładowe nie wykazują dostatecznej inicjatywy w pokazywaniu wszystkich środków, wszystkich rezerw istniejących w zakładach, dzięki którym można przy minimalnym nakładzie kosztów wprowadzić w życie dziełki usprawnień, mogących pomóc w realizacji przepisów BHP.

Ogromną rolę odegrać tutaj mogą błyskawice, gazetki ścienne, obrazujące dorobek i braki w dziedzinie BHP. A przede wszystkim poza stałą i systematyczną współpracą rad zakładowych z dyrekcjami zakładów, rady zakładowe winny ściślej pracować z wielkim kolektywem, jakim są załogi zakładów, które zawsze trafnie i w porę potrafią wskazać braki i możliwości ich pokonania. (zm)

ODPOWIEDZI

Ob. Helena Zylńska, Słobótka, p-ta Szypliszki, pow. Suwałki. — W bieżącym roku szkolnym kursy dla kandydatów do zawodu nauczycielskiego z cenzusem 7 klas szkoły podstawowej nie będą organizowane. Zawód nauczycielski możecie zdobyć kształcąc się korespondencyjnie w Państwowym Korespondencyjnym Liceum Pedagogicznym w Białymstoku, ul. Mickiewicza 1. Nauka w tym zakładzie trwa 5 lat, a rok szkolny rozpoczyna się w dniu 1 października. Możecie być przyjętą do Liceum Korespondencyjnego jeszcze w bieżącym roku szkolnym po przesłaniu do dyrekcji zakładu podania wraz z życiorysem, metryką urodzenia i świadectwem szkolnym. (ED)

PRZYJAŹŃ MŁODZIEŻY

Wśród uczniów Technikum Górniczego Rud w Częstochowie są również młodzi Koreańscy — bohaterowie Wojny Wyzwoleńczej.
Na zdjęciu: Młodzi Koreańscy: Kim Su-gen i Kim Jen-kan z koleżankami z Technikum: H. Garcaarczyk i Z. Łoś.
Na tablicy napis w języku koreańskim i polskim „Przyjaźń Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.” (CAF — fot. Aszenjaro)

W GS można wymieniać żyto na chleb i otręby

Bywa często tak, że w nawale gospodarskich prac nie ma czasu na pieczenie chleba, że brak jest suchego drzewa, lub też piec źle wypieka. Są nierządka i trudności z wy-

jazdem do młyna celem zmia-

lenia zboża na mąkę. Chłopów tych obecnie, dzięki zarządzeniu Ministerstwa Handlu Wewnętrznego z dnia 3 września br. mogą się chłopcy pozbyć zupełnie. Zwłaszcza ci, którzy mieszkają blisko piekarni czy sklepów GS.

Zgodnie bowiem z wymiennym zarządzeniem, wszystkie gminne spółdzielnie „SCH” wymieniają obecnie żyto na chleb i otręby, stosownie do ustalonych stawek.

Np. 100 kg żyta rolnik może wymienić w każdej GS na 80 kg chleba żytniego 60 proc. i 37 kg otręb, dopłacając tylko tytułem pokrycia kosztów za usługi kwotę 60 zł. Jeśli natomiast nie chce dopłacać wymienionej kwoty — przy wymianie 100 kg żyta na chleb 60-procentowy, może otrzymać 60 kg chleba i 37 kg otręb.

Zboże można dostarczać w każdej ilości (niekoniecznie całe 100 kg) do punktów skupu GS lub bezpośrednio do młynów gospodarczych (państwowych). W miejscu do którego rolnik odstawia żyto, otrzymuje też otręby, zaś chleb może odbierać sukcesywnie w dowolnie wybranym przez siebie sklepie gminnej spółdzielni.

Jeśli natomiast rolnik chce wymienić żyto na chleb ciemniejszy, wyżej procentowy — może i to uczynić. Np. przy wymianie żyta na chleb 82-procentowy, za 100 kg żyta otrzymuje 115 kg chleba i 15 kg otręb, dopłacając za usługi kwotę 80 zł. Oczywiście za pobierany w sklepie chleb jak również za otręby nie płać już więcej ani grosza.

Korzystne warunki wymiany żyta na chleb zachęcają niewątpliwie wielu naszych rolników do zawarcia takiej transakcji z GS. (ch)

ROZMAWIAMY Z CZYTELNIKAMI

CZY WOJNA JEST NIEUNIKNIJONA?

Nasi czytelnicy coraz liczniej zwracają się do redakcji „Gazety” z zapytaniami na przeróżne interesujące ich tematy dotyczące życia społeczno-politycznego, zagadnień gospodarczych, ideologicznych itp. Na listy czytelników zwykle odpowiadamy listownie, ponieważ obecnie coraz częściej otrzymujemy zapytania na tematy interesujące niewątpliwie szerszy ogół naszych czytelników, redakcja będzie starała się odpowiadać na nie na łamach „Gazety”.

„W dziełach Lenina czytałem — pisze tow. Arseni Oniszczuk — że imperializm nieuchronnie rodzi wojny. Według mego zrozumienia oznacza to, że niezależnie od naszej woli póki istnieje na świecie imperializm, dopóty będą istniały możliwości wojen. Tymczasem Józef Stalin uczy, że pokój będzie zachowany i utrzymany, jeśli sprawę pokoju ujmą w swe ręce narody i będą jej konsekwentnie do końca broniły, jeśli sprawę pokoju ujmą w swe ręce narody i będą jej konsekwentnie do końca broniły. Wydaje mi się, że między tymi stwierdzeniami — Lenina i Stalina, istnieje sprzeczność. A może teza Lenina o nieuchronności wojen dopóki istnieje na świecie imperializm jest obecnie już nieaktualna?”

Aby dokładnie wyjaśnić sprawę zastanowimy się kolejno nad obu tezami. Lenin analizując zagadnienie Imperializmu stwierdził, że „wojny Imperialistyczne są absolutnie nieuniknione, do-

póki istnieje własność prywatna środków produkcji”.)

Co to oznacza? Oznacza to, że ustrój, opierający się na prywatnej własności środków produkcji jest źródłem wojen Imperialistycznych i dopóki taki ustrój będzie istniał na świecie, dopóty wojny będą nieuniknione. Nie znaczy to jednak, że ludzie muszą być koniecznie bezsilni wobec groźby wojny. Ludzie nie są bezsilni — dowodzi tego coraz bardziej rozwijający się na całym świecie ruch obrońców pokoju — ruch, który zmusił imperialistów amerykańskich do przerwania działań wojennych w Korei i podpisania rozejmu.

Teza Lenina, że imperializm nieuchronnie rodzi wojny nie stała się bynajmniej nieaktualną, chociaż wyrosły obecnie na świecie potężne siły ludowe przeciwstawiające się wojnie, broniące pokoju. Światowy ruch obrońców pokoju ma bowiem na celu zmobilizowanie i zespolenie setek milionów ludzi pracy, ludzi miłujących pokój do walki o zapobieżenie nowej wojny światowej. Ruch ten nie ma na celu obalenia kapitalizmu i ustalenia socjalizmu, lecz tylko utrzymanie pokoju. Jest to więc tylko i jedynie walka przeciw wojnie, a nie przeciw jej źródłom, przeciw imperializmowi, który rodzi wojny.

Jeśli chodzi o walkę narodów przeciwko wojnom sprawa wy-

gląda podobnie, jak np. walka z epidemią malarii. Stosując odpowiednie środki lecznicze możemy zapobiegać chorobie, łagodzić jej przebieg, zwalczając wywołanie, ale zwalczyć całkowicie epidemię malarii możemy jedynie przez likwidację jej źródła, przez osuszenie bagien będących siedliskiem komarów, roznosicieli choroby. Również możliwość wojen możemy całkiem usunąć jedynie przez zniszczenie ich źródła, jakim jest imperializm.

Tak więc światowy ruch pokój, jako ruch na rzecz utrzymania pokoju może doprowadzić do zapobieżenia wybuchowi danej wojny, do usunięcia danej zbrodni wojennej z rządu i zmiany jego na rząd, który gotów będzie chwilowo utrzymać pokój, czego najlepszym dowodem jest fakt, że pod naciskiem ruchu obrońców pokoju imperialiści amerykańscy zostali zmuszeni do podpisania rozejmu i przerwania działań wojennych w Korei. Ale jednocześnie widzimy, że Imperialiści na dal pragną rozdmuchać nową pożogę wojenną i w tym celu utrudniają wszelkimi siłami zwołanie konferencji politycznej dla opracowania traktatu pokojowego, w tym celu nadal rozbudowują gdzie tylko mogą swe bazy wojenne, starają się odbudować militarystyczny niemiecki przy pomocy klik Adenauera w Niemczech zachodnich itd.

Teza Stalina, że pokój będzie

zachowany i utrwalać jeśli narody ujmą sprawę pokoju w swe ręce i będą jej broniły konsekwentnie do końca, bynajmniej więc nie koliduje z tezą Lenina o nieuchronności wojen dopóki na świecie istnieje imperializm. Przeciwnie — tezy te uzupełniają się nawzajem. Tow. Stalin stwierdza, że „aby usunąć nieuchronność wojen, trzeba zniszczyć imperializm”. Co to oznacza? Oznacza to, że dopóki światowy ruch na rzecz obrony pokoju nie stanie się ruchem na rzecz obalenia kapitalizmu, będącego źródłem wojen, dopóty ruch ten będzie w możności jedynie zapobiegać danej wojnie, nie dopuścić do jej rozszerzenia. Nie jest jednak wykluczone, że ruch na rzecz obrony pokoju może przekształcić się w poszczególne kraje kapitalistycznych w ruch na rzecz obalenia w tych krajach ustroju kapitalistycznego, ustroju, który jest źródłem wojen.

Widzimy więc wyraźnie, że nie ma mowy o jakimkolwiek nawet cieniu sprzeczności między omawianymi tezami Lenina i Stalina. Nie tylko nie ma sprzeczności, ale, jak to mówiliśmy wyżej, tezy te są całkowicie z sobą zgodne i wzajemnie uzupełniają się nawzajem.

H. Matejczyk

1) Lenin — Imperializm jako najwyższe stadium kapitalizmu.
2) J. Stalin — Problemy ekonomiczne socjalizmu w ZSRR.

Wielinie Sawickiej... sobotę, dn. 14 listopada... w Zwierzyniu...

ODWIEDZAMY PRZEDMIĘSCIA SĄ duże osiągnięcia ale „drobne“ braki trzeba likwidować

Kontynuując nasz zwyczaj odwiedzania dzielnic Białego-stoku, spacerowaliśmy się ostatnio na Wygodę. Wygoda to jedna z największych dzielnic naszego miasta i słuszenie, że właśnie na Wygodzie spotykamy sporo sklepów, dzielnicowe biuro opalowe, kilka kiosków, szkołę, Liceum Wychowawczy Przeszkoli oraz przedszkole i świetlik, choć jeszcze nie na wszystkich ulicach.

uczy się w Liceum na Wygodzie, a 300 ukończyło już naukę. Poważną część z nich kształcą się na wyższych studiach, około 40 objęło kierownictwo w przedszkolach spółdzielni produkcyjnych, gromad i rozsiadanych w województwie miast i miasteczek.

cy. Jak przyjemnie byłoby, wtedy wsiąść do autobusu i szybko znaleźć się w domu, gdzie żona czeka już z gorącym obiadem. Ale gdzie tam: trzy wozy MKZ na linii „C“ jeżdżą „w kratkę“.

PO ZNIŻCE CEN W rodzinie Borowskich i w sklepie PDT

No widzisz, jak się do brze zło, że przed sobotą nie kupiłmmy szafy — powiedziała Borowska do męża. Zapłaciłbymy 2.500 zł, a teraz no niższe cen zaoszczędzimy na niej 250 zł. Za te pieniądze będę mogła kupić Ali pantofle.

6 zł. I do kina pójdziemy razem — no nie matka? — I uśmiechnęli się do siebie z widocznym zadowoleniem.

— Mam, pantofle także są tańsze, o patrz — i Ala pokazała kartkę papieru. W chwili ogłoszenia komunikatu przez radio, Ala odrabiała właśnie lekcje. Na kartce, gdzie rozwiązywała „na brudno“ zadanie geometryczne, notowała szybko to co mówił speaker.

Jeszcze nigdy chyba przez sklep PDT na ulicy Kilińskiego nie przesunęło się tylu ludzi ile w dniu wczorajszym. Już od godz. 10 przed ladami zatrzymywali się mieszkańcy naszego miasta, oglądając towar po niższych cenach.

Wielinie Sawickiej... w gm. Kalinówka, 305 takich córek robotników i chłopów

W ODPOWIEDZI NA PIRACKI NAPAD BANDYTÓW CZANG KAI-SZKA

78 izb mieszkalnych ponad plan

Zaloga budowy nr 150 w Czarnej Wsi na masówce, która odbyła się w ostatnich dniach, ostro potępiła piracką napad klikę czangkaizkowskiej na polski statek „Praca“.

W celu zapewnienia normalnego przebiegu procesów produkcyjnych w okresie zimowym zaloga budowy nr 150 w Czarnej Wsi odda na dwa dni przed terminem dwa ciepłaki.

TYS. ZŁOTYCH... Fundusze FBS i OK... w kwietniu br. na cele całego kraju akcja zbiórek Funduszu Budowy Szkół i Kół Kultury daje w naszym województwie coraz lepsze rezultaty.

0 uprzejmość obsługi, lepsze zaopatrzenie i estetykę stoisk PDT

Wielki konkurs „Gazety Białostockiej“ i Powszechnego Domu Towarowego

Na zakończenie konkursu niespodzianka ale... nie dla wszystkich. Powszechny Dom Towarowy przy ul. Kilińskiego nr 13 posiada sześć wielobranżowych stoisk.

do kuponu konkursowego należy dołączyć szerszą wypowiedź na tematy zawarte w kuponie. Wszystko to przesłać do naszej redakcji do dnia 10 grudnia w kopercie z napisem „Konkurs-ankieta-PDT“.

Nowe skrypty Wszechnicy Radiowej na rok szkolny 1953/54. Słuchacze I i II kursu Wszechnicy Radiowej mogą zapoznać się w skrypty. Pierwszy nr miesięcznika kursu I zawiera następujący cykl wykładów — nauka o Konstytucji, historia Polski, dzieje powszechne, przyroda.

TEATR... KINA... KLUBY... WYSTAWY... Biblioteki... Wazniejsze telefony...

Asortymentowe ubóstwo...

Wiceprezes GS w Dojlidach mieszka tylko o 30 metrów od sklepu nr 2. I dlatego pewno trudno mu dojrzeć, co dzieje się w tym sklepie, gdyż

ze stolka wiceprezesowskiego z perspektywami na sprawy zaopatrzeniowe. A w tym sklepie w dniu 11 listopada nie było octu, oleju jadalnego, cukierków, sacharyny, makaronu, kaszy perlowej i jęczmiennej, maki pszennej, soli, pasty do obuwia czarnej i brązowej, mydła i proszku do prania.

dużo widać, że przed sobotą nie kupiłmmy szafy — powiedziała Borowska do męża. Zapłaciłbymy 2.500 zł, a teraz no niższe cen zaoszczędzimy na niej 250 zł.

Wspaniała niespodzianka... wielki konkurs — ankietę, który trwać będzie od dnia 16 bm. do dnia 10 grudnia.

PROGRAM RADIOWY... Program I na fal 1322 m... Program II na fal 407 m...

GAZETA... Czytajcie i prenumerujcie prasę radziecką

OBWIESZCZENIE... Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Białymstoku podaje do ogólnej wiadomości mieszkańców budynków znajdujących się pod administracją MZBM.

Białostockie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego... Warsztat karoserii samochodowej i wulkanizacji w Białymstoku, ul. Fabryczna 32

GAZETA... Czytajcie i prenumerujcie prasę radziecką

OBWIESZCZENIE... Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Białymstoku podaje do ogólnej wiadomości mieszkańców budynków znajdujących się pod administracją MZBM.

OBWIESZCZENIE... Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Białymstoku podaje do ogólnej wiadomości mieszkańców budynków znajdujących się pod administracją MZBM.

OBWIESZCZENIE... Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Białymstoku podaje do ogólnej wiadomości mieszkańców budynków znajdujących się pod administracją MZBM.

GAZETA SPORTOWA

WSPANIAŁY POKAZ CIĘŻKOATLETYKI

Wizyta radzieckich sztangistów potężną manifestacją przyjaźni

Wypełniona po brzegi publicznością hala sportowa witała w sobotę dnia 14 bm. przybyłych radzieckich sztangistów, którzy wspólnie z polskimi zawodnikami dali pokaz ciężkoatletyki.

Po wejściu na podium zawodników obu drużyn, gości radzieckich powitał przewodniczący

go odpowiedział kierownik ekipy tow. Maksymow:

„Drozy towarzysze! Pozwólcie przekazać wam gorące i serdeczne pozdrowienia od radzieckich sportowców. Przybyła do was młodzieżowa reprezentacja Związku Radzieckiego i reprezentacja Polski w szlachetnej sportowej walce dadzą wyraz głębokim uczuciom przyjaźni łączącym oba narody!”

Wzniesiony przez tow. Maksymowa okrzyk na cześć przyjaźni obu narodów został gorąco podchwyciony przez zebranych. Następnie gościom radzieckim wręczono podarki oraz pamiątkowy proporzec. Pamiątkowy proporzec sportowcom Białegostoku ofiarowała radziecka delegacja.

Z kolei odbył się pokaz trójboju olimpijskiego, w skład którego wchodziły: wyciskanie, rwanie i podrzut w poszczególnych wagach.

Waga kogucia: Smiełtanin (Zw. Radziecki) uzyskał 287,5 kg (wyciskanie 90 kg, rwanie — 85 kg, podrzut — 112,5 kg). Zawodnik Polski Edmund Petrak (Stal — Gliwice) uzyskał wynik 262,7 kg (wyciskanie — 82,7 kg, rwanie — 80 kg, podrzut — 100 kg). Warto podkreślić, że dzięki radom Smietankina, Petrak stanął do próby pobicia rekordu Polski w wyciskaniu. Próba udała się i dotychczasowy rekord Polski wynoszący 81,3 kg został pobity wynikiem — 82,7 kg. Petrak tytuł mistrzowski zdobył dzięki radom radzieckiego zawodnika.

Waga piórkowa: Korneluk (Zw. Radziecki) uzyskał w rwanie 90 kg.

Waga lekka: Fołomiejew (Awangard — Leningrad) uzyskał w podrzucie 135

kg. Zawodnik polski Fus uzyskał w wyciskaniu 87,5 kg a w rwanie 97,5 kg.

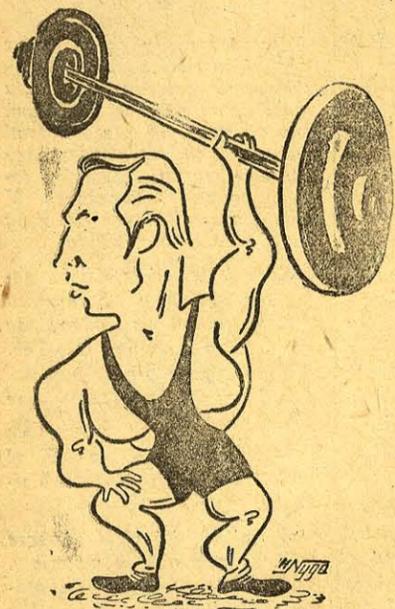

Zastępny mistrz sportu ZSSR, trener Kucenko.

Waga półciężka: Winogradow (Lokomotiw — Leningrad) uzyskał w trójboju 385 kg (wyciskanie — 117,5 kg, rwanie — 117,5 kg, podrzut — 150 kg).

Waga lekkociężka: Bułgakow (Lokomotiw — Nowosybirsk) uzyskał w wyciskaniu 117,5 kg, Koszadze (Tbilisi) uzyskał w rwanie 110 kg.

Waga ciężka: Miedwiediew (Zw. Radziecki) uzyskał w podrzucie 160 kg. Torbus (Polska) uzyskał w wyciskaniu 107 kg. Drugi zawodnik Polski Witucki ustanowił nowy rekord Polski uzyskując 350 kg (wyciskanie — 112,5 kg, rwanie — 105 kg, podrzut — 132 kg). Początkowo Witucki pobit rekord Polski w trój-

Mistrz sportu ZSSR Kostelew

WKKF tow. B. Strycharski mówiąc m. in:

„W szczególności podniosłem i radosnym nastroju ze wszystkimi sportowcami Polski ruch sportowy Białostocki kończy tegoroczny Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Pierwsze w historii naszej białostockiej ciężkoatletyki dzisiejsze pokazy podnoszenia ciężarów na światowym poziomie, z udziałem takich zawodników jak mistrzowie sportu: Korneluk, Bronszejn, Akopian, rekordzisty i mistrza Zw. Radzieckiego Miedwiediewa, przedującego sportowca Niemowa, wszechstronnego sportowca i zarazem mistrza sportu — komsomolca Kostelewa będą dla nas wielką lekcją pouczającą pod każdym względem.

Wizyta tegoroczna jest najwymowniejszym dowodem serdecznej więzi łączącej sportowców radzieckich i polskich.”

W imieniu zespołu radzieckie-

Ustanowienie odznaki Sprawny do Pracy i Obrony objęło szerokie rzesze wychowawców fizycznym. Wprowadziło atrakcyjne formy współzawodnictwa pomiędzy kołami sportowymi, zrzeszeniami oraz województwami o jak najlepsze wyniki w zdobywaniu SPO, zwiększeniu ilości członków i kół sportowych.

Jednak w dalszym ciągu na ruchu sportowym ciąży jeszcze w poważnym stopniu pozostałości sportu burżuazyjnego. Odznaka SPO nie stała się kierunkiem planowania pracy i rozwoju koła sportowego. Mały jest dopływ świeżych sił i nowych wyróżniających się zawodników do poszczególnych dziedzin sportu.

W roku 1954 plan rozwoju kultury fizycznej w kraju, będzie oparty na planie pracy koła sportowego, jako najniższego i zarazem podstawowego ognia w rozwoju kultury fizycznej. Klucz do przelomu w naszym ruchu sportowym tkwi właśnie w pracy koła sportowego.

Każde koło sportowe winno kolektywnie opracować swój własny plan działania oparty na realnych możliwościach, w formie zobowiązań samych członków koła odnośnie do zdobywania odznak BSPO i SPO, poszczególnych klas sportowych.

Nowe zadania w ruchu sportowym, które wypływają przez oparcie planu rozwoju kultury fizycznej na planie pracy koła, a nie jak w for-

mie dotychczas stosowanej „narzut” władz ogólnych mają cel: przyłączyć do uprawiania kultury fizycznej i sportu nowe tysiące młodzieży chłopskiej, robotniczej i szkolnej; właściwie zorganizować pracę koła sportowego, by przez systematyczne szkolenie uzyskać potrzebne normy SPO w czasie jednego roku, a nie jak to się zdarzało dotychczas w ciągu kilku lat. Najlepsi sportowcy koła powinni postawić przed sobą zadanie podnoszenia stalego swych kwalifikacji i umiejętności oraz zdobywania nowych, coraz wyższych klas sportowych.

Należy dążyć do całkowitej likwidacji „martwych dusz” w naszym sporcie nie drogą mechanicznego skreślenia nie udzielających się w pracy członków koła sportowego, lecz wciągania ich do sportu, wskazywania korzyści płynących z uprawiania kultury fizycznej.

Wiele zrzeszeń sportowych nie potrafiło wciągnąć do uprawiania sportu związkowców. Typowym przykładem jest tutaj Zrzeszenie Sportowe „Włókniarz”, które nie potrafiło zachęcić do uprawiania sportu członków jednego z najliczniejszych związków zawodowych — Związku

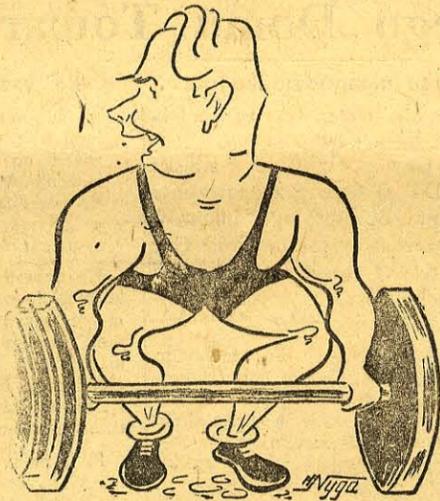
Zawodowego Włókniarza. Podobna sytuacja jest też w Zrzeszeniu Sportowym „Kolejarz”.

Dlatego właśnie, w związku z ustalaniem planu pracy w naszym ruchu sportowym na rok 1954 stoją przed nami następujące zadania:

Szeroka praca propagandowa — wyjaśniająca o celu i znaczeniu zdobycia odznak Sprawny do Pracy i Obrony; prowadzenie atrakcyjnych form zajęć sportowych i takie ustalenie kalendarza sportowego koła, by wszyscy członkowie zdobyli odznak SPO.

Należy traktować zawody prowadzone przez koło sportowe, jako mistrzostwa koła sportowego. Nie należy zapominać o umieszczeniu w jednolitym kalendarzu koła urzędzenia dwóch lub jednej spartakiady zakładowej, które muszą być dobrze przygotowane pod względem propagandowym i organizacyjnym, by stały się prawdziwym podsumowaniem pracy i dorobku koła sportowego na odcinku rozwoju kultury fizycznej.

Przykładem może być tutaj spartakiada zakładowa przy szpitalu im. J. Śniadeckiego w Białymstoku, zorganizowana przez koło sportowe ZS Unia, gdzie oprócz 35

Mistrz ZSSR w wadze ciężkiej Miedwiediew

KOŁO SPORTOWE PODSTAWOWYM OGNIEM

Nowe zadania w rozwoju kultury fizycznej

członków koła sportowego udział wzięło 72 pracowników szpitala, zdobywając w ramach spartakiady 74 normy na SPO. Jednak spartakiad tego rodzaju mamy niestety bardzo mało. Wciąż jeszcze są poważne zaniedbania klasyfikacji sportowej, traktowanie jej tylko i wyłącznie dla garstki wyczynowców, a nie szerokiego rzesz członków koła sportowego. Zdobyć jak największą ilość klas sportowych winno być ambicją wszystkich członków koła sportowego.

Rok przyszły, który ma być rokiem przelomu w naszym ruchu sportowym będzie miał opracowany plan rozwoju kultury fizycznej i sportu w całym kraju na podstawie zobowiązań poszczególnych kół sportowych i ludowych zespołów sportowych, na podstawie analizy własnych możliwości.

Przed opracowaniem planu pracy na rok 1954 rada koła sportowego winna zanalizować wykonanie planu za lata ubiegłe, ocenić własne możliwości i ich wykorzystanie, oraz ustalić propozycje w zakresie wzrostu liczby członków koła sportowego i zdobywania odznak SPO, klas sportowych, budowy urządzeń sportowych: jak boiska do

O PUCHAR POLSKI

Włókniarz (Kraków) Gwardia (Białystok) 2:1

Mecz piłkarski o Puchar Polski pomiędzy krakowskim Włókniarzem (II liga) a białostocką Gwardią zakończył się zwycięstwem gości w stosunku 2:1, do przerwy 1:1.

Pierwsze minuty spotkania nie nastąpiły ponad dwu i pół tysięcy widzów zbyt optymistycznie, gdyż już w 4 minucie meczu wynik brzmiał 1:0 dla drużyny krakowskiej, która bramkę uzyskała z rzutu karnego.

Jednak drużyna Gwardii potrafiła otrząsnąć się z depresji, rozpoczęła naprawdę ambitną grę i w porównaniu z dużo lepszym od siebie przeciwnikiem wypadła w pierwszej połowie zupełnie równorzędnie. Atak Gwardii bardzo często atakował bramkę przeciwnika, jednak bezskutecznie z powodu niedyspozycji strzałowców naszych napastników, którzy nie potrafili trafić na-

wet do pustej bramki. Dopiero w 25 minucie lewoskrzydłowy Machura uzyskał wyrównanie.

Po przerwie zaznaczyła przewaga gości. Tempo wyraźnie osłabło. Należy różnić naszego bramkarza Zubra, który obronił efektywnymi paradami kilka napadów niebezpiecznych sytuacji. Przewaga Włókniarza przyniosła tej drużynie ostatnie zarazem decydującą bramkę dnia, którą uzyskał lewoskrzydłowy, zupełnie nie ty przez naszą obronę. Sędzia Michalewski (Lublin) popełnił kilka pomyłek i nie trafił utrzymać drużyny w zachodzących do potrzebnych dyskusji boisku.

Nasza drużyna zagrała dobrze, jednak przyczyną porażki był fakt, że w zespole jej grało 4 nowych zawodników, którzy nie byli z resztą zespołu.

Na marginesie trzeba zaznaczyć, że gospodarze nie dowodnie wywiązali się z jego zadania. Przykładem może być zajęcie miejsc wydziałnych na trybunie przez osoby zupełnie do tego nie uprawnione oraz dopuszczenie chuligańskich wybryków wobec gości. (Hb)

CWKS mistrzem Polski we florecie mężczyzn

OPOLE. W trzecim i czwartym dniu drużynowych mistrzostw Polski we florecie odbyły się walki w konkurencji mężczyzn.

Mistrzostwo zdobyła drużyna CWKS. Najlepszym zawodnikiem mistrzostwowej drużyny był wrocławski, który nie przegrał jednej walki.

Drugie miejsce zdobył zespół Budowlanych.

Dalsze miejsca zajęli: 3) Gwardia, 4) Stal, 5) Górnik, 6) Kolejarz, 7) Włókniarz, 8) Spółnia, 9) Ogniw, 10) Ogniw, 11) Unia, 12) Start.

Wyniki spotkań finałowych CWKS — AZS 9:2, Budowlani Gwardia 9:1, CWKS — Gwardia 9:0, Budowlani — AZS 9:1, CWKS — Budowlani 9:4, AZS — Gwardia 9:5.

Spójnia — Olsztyn zwycięża w czwórmeczu siatkówki kobiet

W niedzielę 15 bm. w hali sportowej rozegrano czwórmecz siatkówki kobiet z udziałem Spójni — Olsztyn, Kolejarza — Olsztyn, Kolejarza — Białystok i Ogniw — Białystok.

Pierwsze spotkanie między Spójnią — Olsztyn a Ogniwem Białystok zakończyło się zwycięstwem gości w stosunku 2:0 (15:1, 15:6). Siatkarki Kolejarza Olsztyn uległy miejscowej drużynie tego zrzeszenia 2:1 (6:15, 15:11, 15:2). Spójnia Olsztyn pokonała Kolejarza Olsztyn 2:0 (15:5, 15:0).

Trzecie spotkanie dnia rozegrała na swoją korzyść drużyna Kolejarza Białystok wygrywając z Ogniwem Białystok 2:0 (16:14, 15:12). Drużyna Ogniw nawładzała równorzędnej walki jedynie w pierwszym secie, nie potrafiła jednakże wykorzystać swej chwilowej przewagi i ostatecznie uległa silniejszej technicznie i kondycyjnie drużynie Kolejarza.

Do najmniej ciekawych spotkań zaliczyć należy spotkanie pomiędzy Ogniwem Białystok a Kolejarzem Olsztyn, które zakończyło się zwycięstwem Kolejarza stosunkiem 2:0 (15:10, 15:6).

Najciekawszym spotkaniem dnia był mecz między Spójnią Olsztyn a Kolejarzem Białystok. W pierwszym secie przewagę ma zespół olsztyński, ma-

siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej, bieżni, skoczni, rzutni, szkolenia instruktorów i sędziów spośród własnych członków koła sportowego.

Rada koła sportowego winna zwrócić się o pomoc do podstawowych organizacji partyjnych, kierownictwa organizacji ZMP, Ligi Kobiet, dyrekcji zakładów, rad zakładowych — by te wszystkie instytucje zainteresować i wciągnąć do zadania szerokiego rozwoju kultury fizycznej na rok 1954 i przystąpić z pomocą do sportowemu w ich realizacji.

Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej na podstawie zobowiązań podjętych przez sportowców całego kraju, wszystkie koła sportowe i zespoły sportowe dokona zatwierdzenia planu rozwoju kultury fizycznej i sportu na rok 1954 w Polsce Ludowej.

Ambicją wszystkich sportowców, wszystkich kół sportowych powinno być powitanie pierwszego dziesięciolecia Polski Ludowej, które przypada w roku przyszłym, potężnym rozwojem kultury fizycznej, świadczącym dobitnie o teźżynie fizycznej całego narodu.

II Ogólnokrajowa Spartakiada, która odbędzie się w lipcu 1954 roku winna stać się prawdziwym przeglądem osiągnięć kultury fizycznej w Odrodzonej Polsce, świadectwem stałego wzrostu teźżyny fizycznej całego narodu, dla umożliwienia obronności naszego kraju i utrwalenia światowego pokoju.

B. Hryniewiecki

Ze sportu radzieckiego

Młody lekkoatleta kijowski Kostyri ustanowił dwa rekordy juniorów ZSSR w grupie 15—16 lat, uzyskując w biegu na 800 m czas 2:01,5 a na 1000 m — 2:38,8.

W Moskwie trwają mistrzostwa stolicy w podnoszeniu ciężarów z udziałem ponad 100 zawodników zrzeszonych w wadze koguciej piórkowej. W koguciej kategorii pojedynk stoczyli rekordy ZSSR — Farchudinow, zaś roczny mistrz Moskwy — man i młody zawodnik chowski. Tytuł mistrzowski był niespodziewanie Witucki uzyskując w trójboju 350 kg. W wadze piórkowej strzem został student Nowokow (Zenit).

Szachowe mistrzostwa Polski

W siódmej rundzie mistrzostwach Polski odnieśli zwycięstwa: Grynfeld nad Makarczykiem, Kwapiszem, Miesowiczem nad Nowiczem, Ziembickim nad Szolem, Brzózka nad Kwileckim i dalsi nad Dodą, Partia Drużni — Plater zakończyła się remisem.

Po siódmej rundzie prowadził 5,5 pkt. przed Ziembickim 4,5 pkt., Makarczykiem 4,5 pkt., mańskim 4 pkt. (jedna partia przegrana) oraz Brzózka i Plater 4 pkt.

Komunikat sekcji szachów WKKF

Sekcja szachów WKKF przypomina, że dzisiaj tj. 16 bm. godz. 17.30 rozpoczyna się turniej szachowy o indywidualne mistrzostwo miasta na 10 Turniej będzie się odbywał poniedziałki, środy i piątki godz. 18 w świetlicy Spółni „Pokoł” przy ulicy Kłuskiej 13.